

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 643

KHÔNG PHẢI PHẬT KHÔNG ĐỘ HỌ MÀ VÌ HỌ KHÔNG TIẾP NHẬN

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Tư ngày 15/09/2021.

Phật pháp phải nói đến chữ “*duyên*”. Có duyên thì mới có thể tiếp cận, không có duyên thì vĩnh viễn không bao giờ gặp được. Người xưa nói: “*Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng*”. Có duyên thì ngàn dặm xa xôi cũng gặp được, không có duyên không có nợ thì ở ngay trước mặt cũng không gặp được nhau. Phật tử bi luôn sẵn sàng giáo hóa chúng sanh nhưng chúng sanh không tiếp nhận. Phật đã chứng minh cho các Tỳ Kheo thấy điều này. Phật xuất hiện trước mặt một người không có duyên. Người đó quay đầu đi nơi khác. Phật lại xuất hiện trước mặt người đó. Người đó lại quay đi nơi khác. Phật phân thân khắp các hướng Đông Tây Nam Bắc để xuất hiện trước mặt người đó. Cuối cùng người đó nằm xuống đất la làng: “*Tôi không muốn gặp ông mà tại sao tôi đi đến đâu cũng gặp ông vậy?*”.

Nhà Phật có câu: “*Phật độ người có duyên*”. Chúng ta phải thực sự chú ý chỗ này. Phật pháp là thật làm, thật hành. Người Thầy giáo dù chưa đạt đến mức thật tu thật chứng nhưng phải thật tu thật học. Người học trò cũng phải thật tu thật học. Như vậy mới tương ứng với nhau. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải làm người học Phật chứ không làm nhà Phật học*”. Trên thực tế, nhiều người thích làm nhà Phật học. Nói những điều hoàn toàn tách biệt với khởi tâm động niệm, tạo tác của mình thì làm gì có lợi ích! Làm thế nào để được Phật độ? Chúng ta đem lời Phật dạy “*y giáo phụng hành*”, thật học thật làm thì chúng ta đã được độ.

Hòa Thượng nói: “*Mỗi ngày ta tụng Kinh một lần, chiêm nghiệm lời Phật dạy thì đó là một lần ta được quán đảnh, xoa đầu thọ ký. Chúng ta phải đem lời dạy của Phật thực tiễn ngay trong đời sống*”. Ngày nay, hai từ “*Phật pháp*” đã bị trở thành “*Phật học*”, trở thành môn nghiên cứu chứ không phải để thực hành. Vậy thì làm sao có được lợi ích! Họ đàm huyền thuyết diệu, nói mông lung, ví dụ như: “*Tâm của chúng ta hàng ngày phân tán khắp nơi như một ly thủy tinh vỡ vụn. Chúng ta phải gom tâm lại*”. Vậy mà nhiều người thích nghe, bởi vì khi nghe họ cảm thấy êm tai, dễ ngủ. Tập khí xấu ác và phiền não của chúng ta rầy đầy, nhưng khi nghe những lời khuyên bảo chân thật thì người ta lại cảm thấy như bị mắng, cảm thấy khó nghe, khó ngủ. Những đĩa giảng của Hòa Thượng đăng ở trên trang web chỉ có vài trăm người nghe.

Phật dạy: “*Cần tu Giới, Định, Tuệ. Diệt trừ tham, sân, si*”. Điều quan trọng là chúng ta phải thực tiễn lời dạy của Phật, kiểm soát khởi tâm động niệm của mình, đối nhân xử thế tiếp vật phải chuẩn mực. Mấy ngày nay Thầy tranh thủ nghe lại thật kỹ bộ đĩa Thầy Thái Lễ Húc giảng “*Đệ Tử Quy và tu học Phật pháp*”. Đa phần những

người tu học Phật pháp mất đi căn bản. Họ cho rằng cái này là Tiểu Thừa, cái kia là Đại Thừa, cái này là Nho giáo... Điều quan trọng không phải là pháp chúng ta đang đọc mà điều quan trọng là tâm của chúng ta. Thầy Thái nói: **“Tâm tròn đầy thì pháp cũng tròn đầy, thế gian pháp cũng trở thành Phật pháp. Nếu bạn dùng tâm xuất thế gian để đọc thì pháp thế gian cũng trở thành pháp xuất thế gian. Nếu bạn dùng tâm nhỏ hẹp, tự tư ích kỷ thì pháp xuất thế gian cũng trở thành pháp thế gian”**.

Chúng ta ngày ngày phải lấy chuẩn mực Phật dạy chúng ta để làm theo, tuyệt đối không vượt qua, không phạm Giới. Lần này chúng ta chưa làm giống được 80%, chưa làm giống được 90% thì lần sau chúng ta làm giống hơn, được 30% hoặc 40% cũng được. Đó là Phật độ chúng ta. Chúng ta đem lời giáo huấn của Phật thực hành thì chính là chúng ta đang được Phật che chở. Ví dụ ta không tham thì ta bình an. Vậy thì ta đã được Phật che chở, bảo hộ rồi.

Một người anh kết nghĩa từng rủ Thầy đi kiếm tiền. Thầy đã từ chối không một chút động tâm, không một chút suy nghĩ, không một chút xao động. Như vậy thì Thầy đã được Phật bảo hộ, che chở. Người ta cứ nghĩ rằng nhìn thấy Phật hiển lộ những hiện tượng lạ, kỳ bí mới là Phật độ. Tâm chúng ta đầy tự tư tự lợi, tham sân si, đầy tập khí xấu ác cho nên đa phần những hiện tượng lạ, kỳ bí đều là ma cảnh.

Chúng ta được an ổn, không bị tập khí sai khiến, không bị phiền não, đó là chúng ta được Phật độ. Hòa Thượng nói: **“Không phải là Phật không độ chúng ta, mà là chúng ta không nghe theo lời Phật dạy, không y giáo phụng hành”**. Một bậc đạo hạnh như Hòa Thượng, đã làm ra thân giáo chuẩn mực như vậy mà có người bỏ không theo học, đi theo người đàm huyền thuyết diệu. Những gì có liên quan đến Phật A Di Đà, liên quan đến Hòa Thượng, họ đều dẹp hết, đều rũ bỏ. Ngày xưa, có người lúc nào cũng nghe Hòa Thượng giảng. Họ nghe rất nhiều nhưng không thực hành, không làm theo nên họ nghe được một thời gian thì cảm thấy chán.

Hòa Thượng nói: **“Mỗi chúng ta có nguy cơ 99,9% rơi vào tà kiến”**. Lúc đầu Thầy không phục lời nói này của Hòa Thượng. Sau đó Thầy chiêm nghiệm và quá phục Ngài bởi vì chỉ cần chúng ta tiếp nhận một thông tin khác thì tà kiến đã thâm nhập. Trong một ngày, từ sáng đến chiều chúng ta tiếp nhận bao nhiêu thông tin? Vậy thì nguy cơ rơi vào tà kiến rất nhiều. Ngày nay, họ còn dùng đủ thủ đoạn để làm tin tặc. Họ làm như thật, có quay phim chụp ảnh như thật nhưng đó là tin tặc. Họ câu like, câu view để có nhiều tiền. Con người ngày nay không việc ác nào mà họ không làm.

Hòa Thượng nói: **“Cả đời tôi không xem báo chí, không xem tin tức để tâm mình không bị nhiễu loạn”**. Chúng ta không giúp ích được gì cho chúng sanh thì ít nhất mình giữ cho tâm mình an, để không cộng hưởng từ trường xấu, không gây họa cho chúng sanh. Chúng ta tâm bao chao, xao động, bất an, phát ra từ trường không tốt, cộng hưởng với những từ trường không tốt khác, tạo thành thảm họa. Một niệm của chúng ta khởi lên thì châu biến pháp giới. Chúng ta giữ tâm Thanh Tịnh thì đã giúp được chúng sanh rồi. Chúng ta không cần phải đi giảng Kinh thuyết pháp. Chúng ta cứ ở yên mà niệm Phật đã là giúp cho chúng sanh rồi. Chúng ta không cần phải chạy đôn chạy đáo, gọi điện thăm hỏi quá nhiều. Thế gian này đã có quá nhiều từ trường xấu. Chúng ta cộng hưởng làm

cho “*giọt nước tràn ly*”. Cho nên chúng ta không làm những việc không cần thiết mà cứ giữ tâm Thanh Tịnh thì đã giúp được rất nhiều chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Người tu hành chúng ta, trong đời nhân xử thế tiếp vật, phải giữ tâm Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Từ Bi. Nếu chúng ta còn có tâm ưa thích, chán ghét thì chúng ta vẫn mê chưa ngộ. Chúng ta chính mình phải cảnh giác*”. Hòa Thượng dạy chúng ta phải vĩnh viễn giữ tâm Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Từ Bi, không để cho tâm thương ghét chi phối. Thật vậy, hàng ngày chúng ta bị chi phối bởi thương ghét. Thương là dễ chịu, ghét là khó chịu. Đành rằng sự dễ chịu hiện tại làm tổn hại chúng ta trong tương lai, sự khó chịu hiện tại khiến chúng ta dễ chịu trong tương lai và mãi mãi về sau, nhưng người ta vẫn thích sự ngọt ngào. Thầy uống thuốc đắng thì người rất dễ chịu. Nếu Thầy quên không uống thuốc thì ăn khó tiêu, bị đầy bụng, trào ngược, đầy hơi rất khó chịu. Vì vậy Thầy lựa chọn uống thuốc đắng.

Người xưa dạy: “*Đối với tập khí của mình thì chúng ta phải đuổi cùng diệt tận. Đối với tập khí của người thì chúng ta phải bao dung, tha thứ đến ba phần*”. Đó là cảnh giới của người chân tu. Chúng ta lúc nào cũng đi sửa lỗi của người khác thì chúng ta là người tốt nhiều chuyện. Thiên hạ đại chúng cần khách sáo thì chúng ta qua loa cho họ vui.

Hòa thượng nói: “*Bạn vẫn còn ưa thích, chán ghét thì bạn vẫn mê mờ chưa giác ngộ. Tu hành chính ở ngay trong hoàn cảnh này mà tu. Đại Thừa Phật Pháp dạy chúng ta “trải sự luyện tâm”. Hàng ngày bạn tiếp xúc với tất cả người, tất cả vật, tất cả cảnh. Sự tiếp xúc chính là tu hành. Điều tu hành thứ nhất là tu tâm Thanh Tịnh, tâm Bình Đẳng, tâm Từ Bi. Ta nhìn thấy người này mà sinh tâm ưa thích hoặc chán ghét thì ta là phạm phu, chưa đủ công phu. Làm thế nào để ý niệm thương ghét của chúng ta ngày một tan nhạt đi. Chúng ta đối với người mà mình ưa thích, người mà mình chán ghét cũng đều tan nhạt đi một chút. Vậy thì công phu của chúng ta đã có tiến bộ rồi! Nếu chúng ta thương nhiều hơn, ghét nhiều hơn thì chúng ta không có công phu gì*”. Tệ hơn nữa là chúng ta luôn chìm trong cái “*ta*”, cái “*của ta*” và những gì liên quan đến “*ta*”. Chúng ta để cho tâm phân biệt chấp trước khởi lên, vậy thì chúng ta không hề có công phu.

Người xưa nói: “*Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau ốm rất hòng chỉ uống công*”. Hòa Thượng nói: “*Nếu bạn tu hành, niệm Phật nhiều, lễ Phật nhiều, nhưng người bạn chán ghét nhiều, người bạn ưa thích nhiều, vậy thì đáng lo rồi vì bạn không có công phu gì. Không luận bạn tu hành trong hoàn cảnh nào, trong trường hợp nào, bạn đều phải xem nhẹ nó. Bạn phát ra tâm Từ Bi, tâm Chân Thành để giúp đỡ người khác. Nếu họ bằng lòng tiếp nhận thì chúng ta giúp họ nhiều, nếu họ không bằng lòng tiếp nhận thì thôi. Chớ ngại ở nơi họ, không phải chớ ngại ở nơi ta. Chư Phật Bồ Tát đối với chúng sanh Bình Đẳng, Từ Bi, không chớ ngại. Chớ ngại ở nơi chúng sanh*”. Người ưa thích nghe lời của Phật thì họ làm theo lời Phật dạy, họ nhận được lợi ích. Người không làm theo lời Phật dạy thì không nhận được lợi ích. Họ nhìn vào người nhận được lợi ích thì cảm thấy Phật không công bằng, cảm thấy mình không may mắn. Họ oán trời trách người mà không hề tự trách mình. Hòa Thượng nói: “*Nếu bạn nghĩ Phật có tư tâm thì bạn sai rồi. Người ưa thích*

nghe lời của Phật thì họ làm theo lời Phật dạy, họ nhận được lợi ích. Phật không thiên vị bất cứ ai”. “Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”. Các Ngài mang đến cho chúng ta niềm vui chân thật, sự giải thoát chân thật.

Trong một đám cưới có rất nhiều đồ ăn, rượu bia rất nhiều. Khách khứa ăn uống nhiều. Một lúc sau, họ say rượu ngã lãn quay, chỉ có Thầy vẫn tỉnh táo. Họ nói: “*Cuối cùng chỉ có Thầy hay và khỏe!*”. Họ theo lòng tham của mình, cho rằng đã tặng tiền đám cưới thì ăn uống thật nhiều để không bị lỗ. Người không tin tưởng, không giữ quy củ thì không được an vui.

Nghe lời dạy của Phật mà làm theo là được Phật độ. Không có đấng bề trên nào đó xoa đầu, gia hộ cho chúng ta. Không phải ta cúng Phật nhiều thì Phật gia hộ cho chúng ta bình an, mạnh giỏi. Chúng ta phải hiểu: Phật độ tất cả chúng sanh. Người nào y theo lời Phật dạy thì được an vui, được độ. Người nào không nghe theo lời Phật dạy thì bị đau khổ.

Người ta bị sai khiến bởi THẬP ÁC:

THÂN: Sát, đạo, dâm.

KHẨU: Nói dối, nói lười đời chiêu, nói lời thêu dệt, nói lời hung ác.

Ý: Tham, sân, si.

Một người đàn ông yêu nhiều phụ nữ, sống buông thả phóng túng nên một thời gian sau bị bại liệt. Tiến sĩ - bác sĩ Bành Tân tư vấn: Khi bạn nhìn thấy người đẹp xuất hiện thì bạn phải nhớ rằng: Người hút não tủy đến rồi! Ta phải tránh xa duyên này!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!